

בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי ויקח מואב
 מפי העם מאד כי זה הוא ויקח מואב מפי בני ישראל
 ויאמר מואב אל זבדי מדין עתה ילחמו בהקדול את כל
 סביבותי כלחך השור את יריק השדה ונתת בן צפור מלך
 למואב ועתה יהיה וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור
 פתורה אשר על הגור ארץ בני עמו לקרא לו לאמר
 הנה עם יצא ממזרים הנה נסה אלה עין הארץ והוא
 ישה ממלי ועתה לכה נא אלה לי את העם הזה כי עצום
 הוא ממני אולי אנטל נטה בו וארשנו מן הארץ כי ידעת
 את אשר תברך מערך ואשר תאר יאר וילכו זבדי
 מואב וזבדי מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו
 אליו דברי בלתי ויאמר אליהם למה פנה הלילה השבת
 אתם דבר מאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב
 עם בלעם ויבא אליהם אל בלעם ויאמר מי האנשים
 האלה עמך ויאמר בלעם אל האלהים בלתי בן צפור
 מלך מואב שלח אלי הנה העם היצא ממזרים ונס
 את עין הארץ עתה לכה קנה לי אלה אנטל
 להלחם בו ורשדתי ויאמר אליהם אל בלעם לא תלך
 עמדם לא תאר את העם כי ברוך הוא ויקם בלעם ויבן
 ויאמר אל שרי בלתי לכו אל ארצם כי מאן יהוה
 להתי להלך עמכם ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלתי
 ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו ויספ עור בלתי שלח
 שרים רבים וטבדים מאלה ויבאו אל בלעם ויאמרו
 לו מה אמר בלתי בן צפור אל נא רמז מלתי אלי כי
 טהר אנטור מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ונטה
 נא קנה לי את העם הזה ויקח בלעם ויאמר אל עבדי
 בלתי אם יתן לי בלתי מלא בידו נספ וידה לא אנטל
 לעבד את פי יהוה אלהי לעשודת קטור. א ג ו י ל ד
 ועתה שבו נא הנה גם אתם הלילה וארעה מה יספ יהוה
 דבר עמי ויבא אליהם אל בלעם לילה ויאמר לו אם

תִּכְרַא לָךְ בְּאֵי הָאֲנָשִׁים כִּי־מִן אֲתָם וְאִךְ אֶת־הַדְּבַר אֲשֶׁר
 אָדַבְר אֵלֶיךָ אֲתוּ תַעֲשֶׂה וְיָקָם בְּלָעַם בְּנִקְר וַיִּחַשׁ אֶת־
 אֲדָתוֹ וַיִּלֶךְ עִם שְׂרֵי מוֹאָב וַיִּזְחַר אִם אֱלֹהִים טִי הוֹטֵךְ הוּא
 וַיִּהְיֶינָה מַלְאָךְ יְהוָה בְּדֶרֶךְ לַשֹּׁטֵן לוֹ וַיִּהְיֶה רַעַב עַל־
 אֲדָתוֹ וּשְׁנַיִם נִעְרֵי עַמּוֹ וַתֵּרָא הָאֲדָתוֹן אֶת־מַלְאָךְ יְהוָה
 בְּצֵב בְּדֶרֶךְ וַיִּזְרְבוּ שְׁלֹפָה בְּיָדוֹ וַתֵּן הָאֲדָתוֹן מִן־הַדֶּבֶר
 וַתִּלֶךְ בַּשָּׂדֶה וַיִּךְ בְּלָעַם אֶת־הָאֲדָתוֹן לַהֲטִיחָהּ הַדֶּבֶר
 וַיַּעֲמֵד מַלְאָךְ יְהוָה בְּמִשְׁעוֹל הַכְּרָמִים גֹּדֵר מִזֶּדֶה
 וּגְדֵר מִזֵּה וַתֵּרָא הָאֲדָתוֹן אֶת־מַלְאָךְ יְהוָה וַתִּלְחֹצֶץ
 אֶל־הַקִּיר וַתִּלְחֹצֶץ אֶת־רֹגְלָהּ בְּלָעַם אֶל־הַקִּיר וַיִּסַּף
 לַהֲטִיחָהּ וַיִּסַּף מַלְאָךְ יְהוָה עָבֹר וַיַּעֲמֵד בְּמִקוֹם אֶרֶץ
 אֲשֶׁר אֵין דֶּרֶךְ לַנְּטוֹת יָמִין וּשְׂמָאוֹל וַתֵּרָא הָאֲדָתוֹן אֶת־
 מַלְאָךְ יְהוָה וַתֵּרֶבֶץ תַּחַת בְּלָעַם וַיִּזְחַר אִם בְּלָעַם וַיִּךְ
 אֶת־הָאֲדָתוֹן בְּמִקְלָהּ וַיִּפְתַּח יְהוָה אֶת־פִּי הָאֲדָתוֹן וַתֹּאמֶר
 לְבָלָעַם מַה עָשִׂיתִי לָךְ טִי הִכִּיתִנִי זֶה שְׁלֹשׁ רִגְלִים
 וַיֹּאמְרוּ בְּלָעַם לָאֲדָתוֹן טִי הִתְעַלְלַת בִּי לוֹ יֵשׁ הַרְבֵּה
 בְּיָדֵי טִי עֲתָה הִרְגִיתִךְ וַתֹּאמְרוּ הָאֲדָתוֹן אֶל־בְּלָעַם
 הַלֹּא אֲנִי אֲדָתוֹךְ אֲשֶׁר רַעַבְתָּ עָלַי מִעוֹדֶךָ עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה הִסְסִנְךָ הַסְכַּנְתִּי לַעֲשׂוֹת לָךְ כֵּן כִּי וַיֹּאמְרוּ לֹא
 וַיִּגַּל יְהוָה אֶת־עֵינֵי בְּלָעַם וַיִּרָא אֶת־מַלְאָךְ יְהוָה בְּצֵב
 בְּדֶרֶךְ וַיִּזְרְבוּ שְׁלֹפָה בְּיָדוֹ וַיִּקְרֹ וַיִּשְׁחַרְחֹשׁ לַאֲפִסֵּי
 וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיךָ מַלְאָךְ יְהוָה עַל־מַה הִכִּיתָ אֶת־אֲדָתוֹךְ זֶה
 שְׁלֹשׁ רִגְלִים הֵנָּה אֲנִי יִשְׁאַתִּי לַשֹּׁטֵן טִי יִרְטֵה הַדֶּבֶר
 לְגַדִּי וַתֵּרָא אֵנִי הָאֲדָתוֹן וַתֵּן לַפְּנֵי זֶה שְׁלֹשׁ רִגְלִים אֲנִי
 נִטְוִיחָה מִפְּנֵי טִי עֲתָה גַם אֲתֵנָה הִרְגִיתִי וְאֲתָהּ הִזְוִיתִי
 וַיֹּאמְרוּ בְּלָעַם אֶל־מַלְאָךְ יְהוָה הֲטֹאֲתִי טִי לֹא יָדַעְתִּי טִי
 אֲתָה בְּצֵב טִיכָר אֲדָתִי בְּדֶרֶךְ וַעֲדָתָה אִם יָעַ בְּעֵינֶיךָ
 אֲשִׁיבָה לִי וַיֹּאמְרוּ מַלְאָךְ יְהוָה אֶל־בְּלָעַם לָךְ עִם
 הָאֲנָשִׁים וְאִפְסָה אֶת־הַדְּבַר אֲשֶׁר אָדַבְר אֵלֶיךָ אֲתוּ
 תַעֲשֶׂה וַיִּלֶךְ בְּלָעַם עִם שְׂרֵי בְנֵי וַיִּשְׁמָע הַמֶּלֶךְ טִי